No. 3232 Woensdag 12 Februari 1941 58ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.
Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

Redactie: Tel. 1858. Administratie: Tel. 1550.
Bureaux: Conscientiesteeg.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Vertegenwoordigers voor de Ver. Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc. 19 to 25 West
44th. Street New York N. Y.

„Onze vrijheid wortelt in den Christus"

„De eerste keizer van het machtige Romeinse Rijk, onder wien de geboorte van den Christus plaats vond, liet zich evenals thans een andere machthebber, Adolf Hitler, goddelijke eer bewijzen. In naam van den tweeden keizer, Tiberius, liet de procurator Pontius Pilatus, den Christus ophangen, tot vreugde van Diens vijanden", schrijft onze minister-president.

In het deze week ontvangen Kerstnummer schrijft onze Gereformeerde stoer-friese minister-president Pieter Sjoerds Gerbrandy een hoofdartikel over de overgangsdagen, die wij beleven. Doch „deze overgangsdagen zijn: Christelijk." „De vrijheid, waarvoor wij strijden, wortelt in het Christendom, juister gezegd in den Christus."

Prof. Gerbrandy raakt hierdoor de vitale quaestie aan, die bij een heropbouw van onze maatschappij ter sprake komt. Immers, allen zijn wij overtuigd, dat er in Europa en de wereld een nieuwe orde zal komen, maar dat deze orde niet die van Hitler zal zijn. Voor ons, christenen, staat vast, dat onze vrijheid, maar ook onze geordende, gebonden maatschappij, wortelt in den Christus.

Ons volk toch is allereerst een Christelijk volk, ook al is de Nederlandse Christenheid over verschillende kerkelijke groepen verdeeld. Deze kerkelijke grenzen zullen wij, katholieken, nooit wegredeneren of verdoezelen. Wij vragen dat óók niet van onze broeders in den Here van andere kerkelijke denominatie. Wij zijn ons bewust, dat bij een heropbouw samenwerking op practisch terrein tussen alle christelijke formaties in ons volk nummer één zal moeten zijn. En onder christelijk verstaan wij dan niet de „algemeen christelijke deugden" uit onze wetgeving, doch het geloof in den enen persoonlijken God, Schepper des hemels en der aarde en in Jesus Christus dien Hij gezonden heeft en den Heiligen Geest.

Heropbouwers van Nederland dienen dat wel te begrijpen. Wij bouwen mede, maar niet aan een wrak schip, dat staat te waggelen op het zelf ineenstortende liberalisme van een vergane eeuw. Doch wij — niet alleen katholieken, maar ook gereformeerden, hervormden, Lutheranen en andere groepen, die op de oud-christelijke belijdenis staan — bouwen mede aan een schip van Staat, dat als Admiraal Tromps roemruchte bark staan zal onder het oppercommando van den Heer.

In dat besef vechten wij voor de herverovering der vrijheid, begrip waarover onze minister-president zijn hoofdartikel schreef en waarvan wij hier een gedachte laten volgen:

„Ondanks tegenslagen, oneffenheden, reacties hier en reacties daar, mogen wij toch zeggen, dat vrijheid van geloven, vrijheid voor de Kerk vrijheid voor het bedrijf, vrijheid van volksrecht, vrijheid van schrijven, spreken, vergaderen, kortom al die vrijheden, die met ons denken en doen zo prachtig zijn verstrengeld, in zeer veel staten der wereld in een kunstig geheel zijn verenigd in dat trotse gebouw, dat geleerden „rechtsstaat" hebben gedoopt. Vrijheden, alle rustend op die grootste vrijheid van alle vrijheden: de fiere onafhankelijkheid van den Christen tegenover alle aardse macht om in zijn verhouding tot Zijn Schepper niemand anders het beslissingsrecht te geven dan God en hemzelf.

En ziet, binnen één decade schijnt het alsof de halve wereld deze vrijheid veracht en het als de slavenkeizers van Rome met een beschikkingsmacht over lijf en ziel van alle onderdanen wil proberen. En hoe wordt het geprobeerd! De meest geraffineerde misdaad, van den verachtelijken tyran der 20e eeuw, Adolf Hitler, wiens hoogste cultuurdorst zich lest aan een zwoele, ordinaire film, is deze, dat hij zijn schennende hand uitstrekt om heel een opkomende generatie in Duitsland en in de veroverde gebieden met het machtsapparaat der Gestapo voor het ideaal van de slavenstaat te winnen. Zich aldus richtend op de wortel van onze boom der vrijheid, waaronder het schuilen van het persoonlijke leven zo zoet was geworden en het samenleven in vele volken was geklommen tot ongekende waardij; zich aldus richtend tegen de grondslag van alle vrijheid: Gods wil in fiere onafhankelijkheid te volbrengen.

Laten wij ons zelf niets wijsmaken. Goed gepeild, zijn de verwatenen, die de Duitse horden als hun slagbijl gebruiken, echte representanten van den Anti-Christ, mikkende op de wortel van ons samenleven: het Christendom, Christus zelf. Men heeft tegen deze conceptie wel eens aangevoerd, dat in Duitsland nog wel goede — al zitten ze goeddeels in concentratiekampen — en in Nederland en Engeland heel veel slechte Christenen, en bv. ook gelovige Joden zijn. Ik zal het niet ontkennen; gij en ik kunnen zelf heel slechte Christenen zijn, maar dat is gelukkig niet beslissend. Beslissend is, aan welke zijde der doodslinie ge staat; hoe uw ziel dat precies verwerkt, is een zaak tussen uw God en u.

Als het dus zo is, dan weten we, dat de nobelste representanten uit het verleden aan onze kant staan. Dat een traditie van eeuwen, die in deze dagen onze harten en zinnen met nieuw leven vervult, ons dekt in de rug. Dat geheel de cultuur van het Westen onze bondgenote is. Het stof der Oranjes gaat leven, de geest der vaderen wordt vaardig in gemoderniseerde mensen. En ook dat laatste, dat diepste, nooit te omschrijven sentiment, dat de fontein is van heel ons bestaan en dat ons verbindt met de Oorsprong van ons leven, gaat werken en stuwen, zodat het de overtuigingskracht schenkt van de uiteindelijke triomf, die vast en zeker komt, omdat de machten, neen de Macht, die onze legers, onze marines, onze luchtvloten dekt, oneindig sterker is dan de vernietigingskracht van den meest verfoeilijken vijand der Christelijke samenleving, die Europa tot nog toe heeft opgeleverd."

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Zondagmorgen heeft de Engelse vloot gedurende enkele uren een bezoek gebracht aan de haven van Genua en deze getracteerd op 300 ton bommen en granaten. Vermoedelijk hadden de Engelsen er lucht van gekregen, dat een groot aantal passagiersschepen daar geconcentreerd waren om Duitse troepen naar Libyë over te voeren, welke dan de laatste stad Tripoli, waartegen de Engelse gemechaniseerde strijdkrachten in blitz-tempo optrekken, nog vóór het ineenstortende Italiaanse Imperium zouden trachten te behouden.

Van welk een invloed de Italiaanse nederlagen op de binnenlandse verhoudingen van Italië zelf zullen blijken te zijn, daarover komt men uit een dictatoriale staat nooit het fijne te weten. Maar bekend is wel, dat het Balkan-avontuur eenvoudig een idee was van de Duitsgezinde fascistische partij, die dit à tout prix wilde doorzetten tegen het leger in, dat zich steeds hiertegen heeft verzet.

We zullen moeten afwachten of dat huiselijk gekrakeel koren is op de molen van de anti-fascistische groepen in Italië, die op het vinkentouw zitten om een greep naar de macht te doen.

Dat echter de as zelf momenteel ook slecht draait, is niet meer te camoufleren. De Duce gevoelde behoefte om zijn positie tegenover Hitler te versterken en liet daartoe te kwader ure het oog vallen op Hellas, waartegen een offensief werd ontketend, dat samenviel met de Duitse — kennelijk ook mislukte — onderhandelingen met Vichy.

De veronderstelling ligt voor de hand, dat in Mussolini's krachtig optreden een reactie moet worden gezien op zijn wantrouwen in Hitlers bedoelingen. Hij achtte zijn partner blijkbaar in staat om de Italiaanse aspiraties op te offeren en met Pétain een voordelige overeenkomst aan te gaan, waarbij de schone resten van de Franse vloot mitsgaders de Franse marine-bases te zijner beschikking zouden komen. Het doet deugd, dat zowel de Duce als Hitler het lid op de neus hebben gekregen en de enige positieve winst uit het spel van bedrog en verraad aan ons, aan Engeland en zijn bondgenoten in de schoot is gevallen. Want de onweersprekelijke bevestiging, dat de partners in de misdaad, Hitler en Mussolini elkaar voor geen cent vertrouwen en er geen been in zien om elkaar op het schavot te brengen, betekent opnieuw winst.

Maar met dit al zitten de kaarten voor Hitler miserabel. Het had er lang de schijn van, dat hij zijn partner maar aan het noodlot overliet en Mussolini liet omkomen in het Balkanlabyrint en de woestijnen van Afrika. Maar daarvan heeft hij blijkbaar de gevolgen ingezien naarmate Italië's nederlagen hun weerslag op zijn eigen strategische positie en prestige niet zullen missen. Daarom begon hij eerst de Italianen te helpen met zijn Stuka's tegen de Middellandse Zee-vloot, waarbij de Nazies mededeelden, dat de „Southampton" en het vliegtuigmoederschip „Illustrious" getroffen waren. Ze deelden echter niet mede, wat Churchill Zondag vertelde, dat hun dit 90 vliegtuigen kostte en dat de „Illustrious" alweer netjes in de vaart is. We hopen verder, dat het plan om via Genua troepen naar Tripoli te sturen, door het bombardement van Zondag danig verhinderd is en wachten nu nog maar, wat de Nazies in Bulgarije zullen doen.

Er zijn nog steeds katholieken, die hun aanmeldingsformulier om straks te mogen stemmen, niet terugstuurden. Indien u daar een van bent, doet het dan nog vandaag en vraag inlichtingen aan telefoonnummer 1858.

Churchill zeide Zondag, dat er al Duitse militairen in Bulgarije waren en de Bulgaren zelf werden bedreigd met bombardementen op hun militaire objecten, wanneer zij de Duitsers zouden doorlaten naar Hellas. De Bulgaren zeggen nu, dat deze militairen er alleen maar zijn als instructeurs, maar we kennen dat spelletje en nog niet zo lang geleden werd in Roemenië hetzelfde liedje gezongen. Maar volgens Turkse berichten zouden de Bulgaren de schrik al te pakken hebben en van hun boze plannen zijn terug gekomen.

Alleen van Rusland kwam eergisterenavond het bericht, dat wanneer Duitsland Bulgarije zou binnenvallen, de Sowjets slechts toeschouwer zouden blijven.

Dat echter deze Russische vrienden, nu voor de zoveelste maal weer medewerken, dat de rekening kloppen zal, maakt de toestand voor Hitler er niet aangenamer op. Maar daar zal hij zich later wel uit redden, zo denkt hij en de eerste stap, welke Hitler nu doen zal, zal wel in Bulgarije liggen, waarbij Duitsland dan weer twee fronten heeft, waar Hitler zelf in zijn boek altijd voor gewaarschuwd heeft.

Het is wel de ironie van het lot, dat Hitler de hogepriester der dynamische strategie net zo lang heeft gemodderd, tot hij zich voor onoverkomelijke moeilijkheden ziet geplaatst bij het zoeken van gegadigden voor zijn paradijs der „nieuwe orde".

Want ook met Frankrijk gaat het hem lang niet naar den vleze; en het schijnt wel, dat het zijn stroman, Laval met de Quisling-manieren, heeft moeten laten schieten; althans niet bij Pétain er door heeft kunnen krijgen, dat aan deze de macht gegeven werd, welke Hitler hem had toegedacht.

Ook in Spanje is men op zijn schreden teruggekeerd. In Juni was er nog een krachtige stroming voor interventie, maar naarmate de Duitse successen uitbleven, flauwde deze af en Franco wist beter het hoofd koel te houden dan zijn zwager Serrano Suñer. En in de laatste dagen blijkt de pers wel heel duidelijk geheel te zijn genezen van de germanophilie.

In een zee, die geen getij kent, blijkt het getij te zijn gekeerd.

Nederlandse Katholieken en Nazies

Op een der laatste Zondagen is in alle katholieke kerken van Nederland een herderlijk schrijven van de Nederlandse bisschoppen door ieder afzonderlijk ondertekend voorgelezen, waarin nog eens weer een veroordeling wordt uitgesproken van het Nationaal-Socialisme en aan ieder katholiek, die de beginselen van het nationaal-socialisme huldigt de H.H. Sacramenten moeten worden geweigerd.

Onze lezers herinneren zich, dat we indertijd reeds melding maakten van de oplossing op een vraag aan den Bisschop van Roermond, waarbij deze zeide, dat de maatregelen om de Sacramenten aan N.S.B.'ers te weigeren van kracht blijven ook na de invasie der Duitsers. En heel begrijpelijk. Immers de beginselen der Kerk en van ons H. Geloof blijven hetzelfde, ook na de Duitse inval; en de veroordeling van het nationaal-socialisme, indertijd door de Nederlandse Bisschoppen, was niet omdat het nationaal-socialisme Duits was, maar omdat het ging tegen de Natuurlijke Zedeleer en de uitdrukkelijke leer der Katholieke Kerk.

We weten hoe vóór de invasie dan ook de Nederlandse N.S.B. fel antikatholiek was en steeds de eerste om anti-katholieke relletjes op te wekken; denken we maar aan de Zaak Oss. En helaas. hoevelen niet-katholieken liepen mede in deze anti-katholieke hetze.

Ook nu heeft Mussert al weer zijn mond open gedaan, en aan het adres van de Katholieken gezegd, dat hij niets heeft tegen de Katholieke Kerk, maar tegen het politiek Katholicisme, dat moet uitgebannen worden, en de Kerkelijke bezittingen, welke aan de Staat moeten komen. Mussert schijnt niet meer te weten, hoe enkele jaren geleden bij de belasting op de dode hand bleek, hoe de grote kerkelijke bezittingen een pure fantasie bleken te zijn in de hoofden der anti-papisten. Zeker is echter, dat bij lange overheersing in Nederland onze katholieken aldaar nog zeer zware tijden zullen hebben mee te maken onder de hiel van den anti-christelijken overweldiger. De poorten der hel zullen ook voor de Nederlandse Kerk geopend worden: maar we kennen de belofte: dat de Kerk niet zal overweldigd worden.

Zie verder Time-aankondiging onder „Curaçao" over kerk in Nederland.

NEDERL. NIEUWS.

Anton van Duinkerken.

Anton van Duinkerken (prof. dr. W. J. M. A. Asselbergs) heeft bij zijn aanvaarding van het ambt van bijzonder hoogleraar aan de Amsterdamse universiteit gesproken over „Paas problemen".

Ned. Journalistenkring.

De Nederlandse Journalistenkring is ontbonden. Het nieuwe Verbond van Nederlandse journalisten telt thans 1.400 leden. Ook de R.K. Journalistenvereniging heeft zich bij dit verbond aangesloten (aan moeten sluiten?).

Nederlandse Marine heeft belangstelling.

Nederlanders in het buitenland hebben op allerlei wijzen blijk gegeven van hun medeleven met het personeel van de Koninklijke Marine. De Nederlandse kolonie in Egypte heeft een cheque gezonden voor aankoop van tabak en wollen goederen, uit Nairobi (Kenya, O. Afrika) werden 250.000 sigaretten ontvangen met telegrafische kerstgroeten van de Twentse Overzee Handelmaatschappij Kenya, Uganda, Tanganyika, Zanzibar, terwijl daarna nog eveneens uit Nairobi 25.000 sigaretten van Inlandse arbeidskrachten van de Tanganyika Boating Company en 25.000 van de Ngombeza Sisal Estates werden ontvangen.

Ook uit Caracas.

De Nederlandse Zaakgelastigde te Caracas (Venezuela) schreef, aankondigende een zending wollen goederen enz.:

„Ik moge deze gelegenheid te baat nemen om tot uitdrukking te brengen de grote waardering en bewondering voor alles wat onze kranige Marine in deze ontzaglijk moeilijke tijden praesteert om de bevrijding van het Vaderland nader te brengen, welke gevoelens unaniem onder de landgenoten in Venezuela leven. Vergun mij namens alle landgenoten hier te lande onze warme dank te brengen voor alles wat U en de Uwen voor Oranje en het Vaderland doen."

De Nederlandse Zaakgelastigde te Santiago (Chili) schreef: „Ik maak van deze gelegenheid gebruik de grote bewondering der Nederlanders te Santiago uit te spreken voor al wat de Kon. Marine en de Nederlandse koopvaarders en vissers gedaan hebben en nog steeds doen teneinde te geraken tot een vrij en onafhankelijk Nederland."

De Nederlandse Consul Generaal te Shanghai schreef: „De omstreeks 200 zielen tellende Nederlandse gemeenschap van Shanghai is bekend met de heldhaftige krijgsverrichtingen van Hr. M.s. „Van Galen", die in 1937 in deze haven heeft medegeholpen bij de beveiliging van de stad en heeft met trots kennis genomen van de lof aan de Koninklijke Marine, toegezwaaid door de First Lord of the Admiralty. Er bestaat hier geen twijfel over de uitslag van de oorlog. Dat onze Marine tot de uiteindelijke overwinning bijdraagt, vervult ons allen met trots en eerbied.

(Vrij Ned).

1400 schepen van binnenvaart waren gezonken.

Bij de invasie in Nederland heeft men allerwegen schepen van de binnenvaart tot zinken gebracht om de Noordzeehavens te versperren en deze voor lange tijd onbruikbaar te maken voor de Duitse onderzee-boten.

In totaal lagen zo een 1400 schepen in rivieren, havens en kanalen.

Men heeft ze alle weer aan de oppervlakte weten te brengen en doen herstellen.

Alleen voor schade aan vaartuigen is een totaal bedrag van tien millioen gulden uitbetaald. Maar een zeer groot deel van deze schepen ligt stil, daar de brandstof schaars is.

Vetgehalte melk verlaagd.

Vroeger was het vetgehalte van de volle melk 3.3 à 3.9%, voortaan zal het slechts 2.5% mogen zijn.

Op deze wijze hoopt men uit de consumptiemelk per week 175.000 kg. boter te kunnen maken...... die aan het Nederlandse volk niet ten goede zal komen. Ook de kaasproductie zal voortaan van ondermelk moeten geschieden.

De Statendam.

De sloping van het s.s. „Statendam", dat zoals bekend met de kiel op de bodem van de Maas vastzat, is zover gevorderd, dat thans begonnen is met het leegpompen van het enorme karkas, meldt „Vrij Nederland".

Een recept.

De Ersatzthee, die thans in Nederland gedronken wordt, heeft de volgende samenstelling:

1e. drie delen bosbessenblad (vaccinium myrtillus) 1 deel geroosterd bosbessenblad, 1 deel kersenblad (prunus avium of pr. cerasus) plus een zeer kleine hoeveelheid notenblad (juglans regia).

2e. drie delen bosbessenblad, 1 deel bramenblad of andere rubussoorten, 1 deel kersenblad en een weinig notenblad. (Vrij Ned.).

(Door de Gouvernementspersdienst verstrekt onder uitsluitende verantwoordelijkheid van de bladen, waaraan het is ontleend).

De liefde voor Oranje groeit in Nederland.

Ralph Ingerdoll, hoofd-redacteur van het New Yorkse dagblad „P.M.", onlangs uit Europa teruggekeerd, wijdt in zijn courant een uitgebreid artikel aan Nederland onder het Nazie-bewind. Het volgende is daaraan ontleend:

„Een Nederlands communist heeft mij gezegd, dat hij, na in de Grebbelinie en in Zeeland gevochten te hebben, voor altijd tot Oranje is bekeerd, omdat hij nu gezien heeft, wat Oranje en wat de Nederlandse vlag betekent voor de vrijheid. De N.S.B. zeide in Mei 50.000 leden te hebben. Dit aantal wordt nu op 18.000 geschat en de algemene antipathie en haat gaan zozeer tegen die partij, dat, wie nog lid zijn, uitgestoten worden. (De Gouvernementspersdienst ontving dezer dagen een October-nummer van „Volk en Vaderland", daaruit bleek de algemene antipathie tegen de N.S.B. overduidelijk. Uit het feit, dat zeker de helft der adverteerders hun naam niet durfde noemen: advertenties als: „Een kruidenier, adres wordt medegedeeld door het Hoofdkwartier"). In één enkele nacht zijn in één Nederlandse stad 65 Duitse soldaten en 5 Nederlanders naar ziekenhuizen gebracht als gevolg van vechtpartijen. Er komt gebrek aan alles, maar zelfs in deze situatie wordt in Nederland gezegd, dat alle hulp aan voedingsmiddelen en anderszins uit Amerika, hoe goed bedoeld ook, geen nut kan hebben, omdat men ervan overtuigd is, dat het niet Nederland, doch Duitsland ten goede zal komen. Daar is een grapje daarover in omloop: Men vertelt, dat 2 Engelsen, vermomd als Duitse officieren zijn gepakt. Hun uniformen en hun Duits waren perfect en ze hadden uitstekende en voldoende papieren om zich als Duitsers te identificeren. Maar de Gestapo zag ze wandelen zonder zakken en dozen onder de armen en zo was het onmiddellijk duidelijk, dat het géén Duitsers waren!

En nu zeggen ze in Nederland, dat de Duitsers hen weer tot echte goede Nederlanders maken, want...... iedereen moet, bij gebrek aan leer, zo langzamerhand weer klompen gaan dragen. De R.A.F. heeft op zekere dag Nederland „gebombardeerd" met emaille schildjes, waar de portretjes van de prinsessen Beatrix en Irène waren afgebeeld. Nu het leren van de heldhaftige Vaderlandse Geschiedenis en de rol, die Oranje daarbij heeft gespeeld, op de scholen verboden is, leest ieder kind dat des te ijveriger thuis, want de verboden vrucht smaakt het zoetst.

Een waarschuwing.

De handelsattaché van de Nederlandse legatie te Washington vraagt in de Amerikaanse pers niet te antwoorden op verzoeken om inlichtingen over financiële quaesties, die uit bezet Nederland worden gericht aan burgers en banken in Amerika.

Voor de invasie.

De New Yorkse „Daily Mirror" weet mede te delen, dat de Duitsers in Nederland orders hebben geplaatst voor 200.000 tropische uniformen en 25.000 redingsgordels. Hetzelfde blad vertelt, dat een R.A.F.-bommenwerper boven Leeuwarden 5 Duitse vliegtuigen heeft neergeschoten en zelf ongedeerd wist te ontkomen.

De N.H.M.

De „New York Times" deelt mede, dat de Nederlandse Handelsmaatschappij een agentschap opent te New York, 40 Wallstreet.

Hulp voor de R.A.F.

De „New York Herald Tribune" weet te melden, dat het Gouvernement van Nederlands Oost Indië drie van de beste vliegers toestemming heeft verleend naar Engeland te gaan, om te vliegen in spitfires, die door Nederlands Indië aan de R.A.F. zijn geschonken.

Een brief uit de Haarlemmermeer, gepubliceerd door „Uit eigen kring" te Tres Arroyos (Argentinië):

........ondanks bonnen en punten gaat alles nog tamelijk gewoon en hebben we nergens gebrek aan. We hadden allen wat voorraad, waar we de winter wel mee doorkomen en laten we nu niet tobben als het nu eens lang duurt. Kerk en school gaan nog gewoon door, hoewel er af en toe eens wat verboden wordt. Vergaderingen van J.V. en M.V. niet meer dan 20 personen en opgeven, wat er behandeld wordt. Prof. Schilder zit gevangen en wel meer anderen, die iets geschreven of gezegd hebben wat niet mag, dus oppassen is de boodschap voor de hogere heren. Wij hebben daar zo geen last van en houden hier enkele mensen wel in de gaten, die nog een heilstaat verwachten van onze „beschermers", begrijp je nu zo iets. Het zal wel nooit meer worden als vroeger, zegt men, ook al komen we weer vrij, wat wij allen hopen en bidden en verwachten. Maar hoe lang dat duren zal?

De toestand te Hoofddorp.

Hier (hoofddorp) hadden we het rustig 's nachts, ook het afweergeschut en de zoeklichten waren mee, maar nu is er ander geschut gekomen en er is gisterennacht een bom gevallen op het kantoor van „A.". Het schijnt, dat hij onder de grond is ontploft is, en in het land achter „C" een gat, waar ons huis wel in kan. Op de benzinetanks van „A" gemunt natuurlijk. „B" met zijn N.S.B.-neigingen woest op de Engelsen. En hij was niet verzekerd tegen oorlogsschade. Wij wel. „D' (timmerman) werkt voor zo'n verkering. Die hebben wel veel te doen. Geen materiaal genoeg te krijgen. Vele jonge mensen kopen meubels en dekens, omdat je niet weet of het geld nog wel waarde houdt, nu gaat alles gewoon met Hollands geld. Ik heb hier nog nooit een mark gezien, maar de banken moeten veel inwisselen. De Duitse soldaten verdienen hier f 16.— in de week (de onze f 1.10). Ze maken alles op en sturen veel naar Duitsland: kleren, kousen, eten enz. Ze hadden hier een paradijs, maar onze spullen raakten op. We hadden voorraden voor 3 jaar, maar nu is het samen delen met onze beschermers. Vergunning voor auto of tractor is niet te krijgen, al heb je zelf benzine. Sommige auto's krijgen een toewijzing voor het landbouwbedrijf. De dokters krijgen benzine voor één auto en rijden nu om de beurten, een week veraf en een week op de fiets, en behandelen elkaars patiënten.

Alles naar Duitsland.

Graan en aardappels zijn zó van het land verkocht. Overigens mag niemand in de buurt komen. De oogst was goed en de tuinders maken nu een goed jaar. Alles gaat naar Duitsland. „G" heeft nu een vaste aanstelling als controleur in Zeeland, maar hij is op het ogenblik thuis, omdat ze bijna niemand in Zeeland toelaten. De sigaren worden duur en de jongens lopen het vuur uit de sloffen voor sigaretten. Nu is er nog wel werk, maar steun wordt niet gegeven, dan moeten ze naar Duitsland, wat de meesten erg slecht bevalt. De fotografen hebben druk werk, want we moeten allen een legitimatie-bewijs hebben met foto. Vader en ik hebben een uur in de rij gestaan en de fotografen konden ze niet meer op tijd klaar krijgen, omdat ze soms geen films meer hadden. Met de kachel moeten we erg zuinig zijn, want we krijgen mischien minder kolen als verleden jaar.

Kranten sturen we maar niet, omdat we niet weten of ze terecht komen en voor ons is er ook niets meer aan, evenmin als aan de radio over het algemeen. Buitenlandse zenders mag je niet aanzetten...... maar...... we hebben zo'n goed toestel!

„H" werkt nu bij de Philips ook voor Duitsland. Al die beste versterkers enz. gaan daar heen; ze zetten er hun naam op en verkopen ze aan andere landen, en ons materiaal raakt op. Ook ons slachtvee gaat weg. Slachtverbod en vervoerverbod maken het moeilijk iets te smokkelen. De stadmensen, die precies op de bonnen zijn aangewezen, en de mensen, die precies van de ene week in de andere kunnen komen, dus geen voorraad konden maken, zijn de dupe."

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENTO".

Agenda:

Woensdag 12 Febr. 20.00 uur Feestvergadering Bilj. Ver. „Asiento".

Donderdag 13 Febr. 16.30 — 18.00 uur Loting volgnummers plaatsbespreking 2e opvoering toneelstuk.

Vrijdag 14 Febr. 16.30 — 18.00 uur Plaatsbespreking voor de 2e opvoering van „De erfgenamen van Rabourdin".

Zaterdag 15 Febr. 20.30 uur 2e opvoering van „De erfgenamen Rabourdin".

SPORTCLUB „ASIENTO".

Hockey.

Donderdag as. zal er geen onderlinge wedstrijd worden gehouden, doch een gezellig partijtje worden gespeeld tussen de aanwezige leden. Wij rekenen dan ook op een goede opkomst.

Zondag 16 Februari zal het 1e hereelftal een wedstrijd spelen tegen de Engelse Militairen te Suffisant. De opstelling zal nog nader worden bekend gemaakt, doch wij verzoeken de heren, die daarvoor in aanmerking komen, nu reeds om hun Zondagmiddag hiervoor te reserveren.

Algemeen.

Het bestuur van de Sportclub „Asiento" is vanaf heden als volgt samengesteld:

S.F. van Kekem, voorzitter; H. C. J. Nieuwenhoff, Vice-voorzitter, Secretaris; J. Snoek, Penningmeester; G. Zilvold, Commissaris van Materiaal; W. Zwemmer; A. B. Faay, Commissaris Lambij, Commissaris van Voetbal — van atletiek — gymnastiek; H. Rosenthal, tennis; D. G. de Boer, hockey; A. de Ridder zeilen.

BONAIRE

DAGJESMENSEN VERNIELEN CULTUURHISTORISCHE MONUMENTEN OP BONAIRE.

„Gekken en dwazen, schrijven hun namen op deuren en glazen." (Oud-vaderlands rijmpje).

Bonaire is heel wat rijker aan overblijfselen uit vorige eeuwen dan de meesten denken. Overal verspreid kan men sporen vinden van de woonplaatsen der Indianen, slaven en vrijgelatenen. Maar jammer is, dat iedereen met deze historische monumenten kan doen wat hij wil.

De tekeningen, die de Indianen in de grotten maakten; de graven van slaven, Haïtiaanse vluchtelingen, van knoekeigenaren, en nog andere, niet te identificeren grafstenen; de resten van hutten, die de vrijgelatenen op de meest merkwaardige plaatsen bouwden, dat al ligt onbeschermd.

Wil een knoekeigenaar drie aloëplantjes meer planten, wel, **hij neemt een houweel en slaat zo'n oud historisch graf in stukken.** Geen haan die er naar kraait.

Met de Indianentekeningen is het nog treuriger gesteld. De vreemdeling, die iets „biezonders" van Bonaire wil zien, gaat naar Spelonk. Baralt-touristen zwermen erheen om „Bonaire te doen". Tegenwoordig een plaats, waar een beschaafd iemand zich doodschaamt. De vele tekeningen, die daar tegen de wanden en het plafond zijn geschilderd, zijn deerlijk toegetakeld. **Het schijnt, dat een gehele horde dagjes-mensen erop is losgelaten.** Hier ziet men tekeningen onder potloodkrabbels verdwenen; iets verder heeft men ze met een zakmes of een puntige steen bewerkt; de meeste zijn verprutst **doordat men er namen overheen geschreven heeft**, omdat toch het nageslacht vooral niet mag vergeten, dat Jan, Piet en Klaas ook in de grot geweest zijn. Ontelbare getuigenissen van een totaal gemis aan culturele aanvoeling. En als het nu alleen nog maar de man van de straat was, die zich hieraan bezondigde, maar... waarheid is waarheid — ge ziet er vet geklodderde namen, dwars door en over de historische muurschriften, van mensen, die naar de West gekomen zijn om door bestuursbeleid, door godsdienst of onderwijs hier cultuur te brengen: klinkende namen van hooggeplaatste personen, **die in de kerkelijke of burgerlijke maatschappij een officiële plaats bekleden.**

Iemand heeft er zelfs veel moeite voor over gehad om een flauwiteit van biezondere aard te vereeuwigen. Hij heeft die tekeningen goed aangekeken en was bij een volgend bezoek voorzien van een potje verf en een kwast en is toen op zijn „Indiaans" aan de slag gegaan. Deze culturele weldaad voltooide hij door in het groot zijn naam — ook à la Indiaan — tegen het plafond te schilderen.

Gelukkig dat de meesten dezer touristen niet weten, dat er op Bonaire nog veel mooiere tekeningen te vinden zijn, en op veel gemakkelijker te bereiken plaatsen ook! Maar zolang er geen eerbied bestaat voor historische plaatsen, of zolang deze niet van hogerhand beschermd worden, zullen we geen enkel plekje van belangrijke historische waarde verklappen aan dagjesmensen en zeker niet aan flauwerikken met een potje verf.

Kan hier van overheidswege niets aan gedaan worden? Men heeft — terecht — dit Eiland als weekend-oord willen propageren, maar dan moet er toch allereerst iets aan natuur- en cultuur-bescherming gedaan worden. Een jaagverbod op flamingo's is niet voldoende op een Eiland zo overvol natuurrijkdom en cultuurhistorische monumenten.

Februari heeft nog slechts 17 dagen. Wacht niet, geeft u op bij het Bevolkingsbureau om met November te kunnen stemmen.

ARUBA

ARUBA VERLANGT NAAR EEN VERSTERKTE CUROM-ZENDER.

De „Aruba Post" van 7 Febr. jl. ziet verlangend uit naar een versterkte Curom-zender. De tegenwoordige zender is van 150 watt, er zal een nieuwe komen van 3000 watt, die in geheel West Indië te horen zal zijn, en naar de Geref. „De Gids" hoopt ook in Argentinië (Jan.nr.).

Namens de Curom werd ons medegedeeld, dat de versterkte in Maart zal arriveren, op 1 Mei in gebruik gesteld zal worden, in de Gebiedsdelen Curaçao en Suriname gemakkelijk gehoord zal kunnen worden. De proeven, die ook in Argentinië zal kunnen worden beluisterd, zijn nog in volle gang.

MARINIERS VERLIETEN ARUBA.

Een groep mariniers van Aruba is naar het gevechtsterrein vertrokken. „Vrijwilligers vóór", zei Kapitein Van der Spek en als één man traden ze aan. Ze gaan nu tegen de Nazie-rovers vechten, de beschaving verdedigen.

JOSE GEERMAN GREEP RATELSLANG.

Jose Geerman heeft op Aruba een ratelslang gevangen, meldt „Aruba Esso News". Hij wachtte tot het ondier sliep, zette een tak in vork-vorm achter de kop. Het beest kon niets meer doen. De ratelslang leeft nog steeds en eet vliegen.

EAGLE FUIFT AANSTAANDE ZATERDAG.

De „Cameron Pipers" zullen muziek laten horen, wanneer op 15 Febr. op de tennisbanen van de Eagle Colony een uitvoering plaats vindt, georganiseerd door het Korps Mariniers te Sabaneta. Op het programma staan gymnastiek, acrobatiek, smalfilm-vertoning, dansen. De entree van een daalder komt ten bate van het Koningin Wilhelmina Fonds en Spitfire Comité.

BUITENLAND.

BEWEGING VOOR CANONISATIE 113 U.S.A.-MARTELAREN.

Op grootscheeps-Amerikaanse manier is een beweging gaande in de Ver. Staten om 113 martelaren uit de eerste dagen van de kerstening der Ver. Staten gecanoniseerd te krijgen. Een comité werd opgericht, waarin Franciscanen, Jezuïeten en Dominicanen zitting hebben.

PAUSELIJKE GEZANTEN BEZOCHTEN KRIJGSGEVANGENEN.

Bisschop Borgongini Duca, pauselijk nuntius bij den Italiaansen koning, heeft de krijgsgevangenen-kampen in Italië van Fransen en Engelsen bezocht, en daar aan alle gevangenen cadeautjes namens Pius XII uitgedeeld.

Aartsbisschop Leone Nigris, Apostolisch Delegaat in Albanië, heeft in zijn land het kamp van gevangengenomen Hellenen bezocht, ook cadeaux rondgedeeld namens Pius XII.

Bisschop Gustavo Testa, Apostolisch Delegaat in Egypte en Arabië, deed daar hetzelfde bij Italiaanse gevangenen.

In Canada en Australië is hetzelfde geschied.

MEXICO WEERT LINKSGEZINDEN.

Mexico's minister van Gobernacion heeft het binnenkomen van leden van de „International Brigade", die in Spanje voor de Linksen vocht, verboden.

DE INVASIE IN NEDERLAND VERFILMD.

Op last van het Duitse Oppercommando is er een film vervaardigd van de Duitse invasie in Nederland, België en Frankrijk. De film is getiteld: „Het geheim in het Westen".

NOG STEEDS SPAANSE VLUCHTELINGEN IN FRANKRIJK.

In het onbezette gedeelte van Frankrijk bevinden zich nog steeds 150.000 Spaanse vluchtelingen, die om een of andere reden niet kunnen of wensen terug te keren naar hun vaderland. Slechts 5000 vroegere Republikeinse soldaten zijn naar Spanje teruggekeerd sinds de overwinning van Franco. Gewone soldaten, die geen misdaden van enigerlei aard op hun geweten hadden, werden weder tot het burgerlijk leven in Spanje toegelaten.

Tijdens de oorlog met Duitsland vochten 60.000 Spaanse Republikeinen in het Franse leger. Velen zijn dan ook nu krijgsgevangenen der Duitsers.

NAAR DUITSLAND TERUG.

Tengevolge van het laatste met Rusland gesloten pact, moeten meer dan 57.000 Duitsers uit Litauen, Letland en Estland naar Duitsland terugkeren. Reeds in October 1939 keerden ongeveer 75.000 Duitsers op order van Hitler naar Duitsland terug om de weg vrij te maken voor de Russen.

In het geheel zijn naar het Rijk teruggekeerd sinds de val van Polen meer dan 500.000 mensen.

Deze mensenverplaatsing is een onderdeel van de „nieuwe orde" der Nazies. Het is de „nieuwe ethnografische orde".

HAILE SELASSI VECHT FLINK.

Na 4 jaar en 8 maanden ballingschap is de Leeuw van Juda weer in het eigen keizerrijk geland vanuit een Engelse gevechtsmachine. De Britten hielden, dat de Italiaanse overheersing niet der Abessijnen sympathie heeft en alleen in de steden en naaste omgeving krachtig is. Weshalve zij een half jaar lang opstand zaaiden, wapens binnensmokkelden en tenslotte den Negus Negesti zelf ook heimelijk over de grens brachten in een speciale machine, die opgewacht werd door een erewacht keizerlijke Abessijnen.

De Leeuw heeft inmiddels zijn krijgstrom doen roeren (deze trom heeft een andere klank dan de trom van welk ander opperhoofd ook en is het enig sein waaraan alle Abessijnen gehoorzamen, aldus de Keizer) en verklaard, dat hij in Addis Abeba (klemtoon op de eerste a) het standbeeld van de Wolf van Rome zal gaan kapotslaan en vervangen door een wit marmeren statue van Juda's Leeuw (het oude bronzen beeld van den Leeuw, gekroond door de keizerskroon, staat thans in Rome tegenover het hoofdstation, elke nacht in de stralen van zoeklichten en eerste pleisterplaats der touristen. „Italianen van Adoca, gij zijt gewroken!" staat eronder.

ENGELAND GAAT PRATEN OVER HELLEENSE KUNSTSCHATTEN.

In 1806 kwam een schip op Engelse rede met een lading torso's, marmers en andere kunstschatten, die Thomas Bruce, zevende graaf van Elgin, van de Acropolis te Athene had meegenomen. Hij wordt vaak van diefstal beschuldigd, doch om eerlijk te zijn, Thomas Bruce heeft £ 74.000 ervoor betaald, natuurlijk niet te vergelijken met de werkelijke waarde. Hij verkocht de gehele boel aan de Britse regering voor de helve prijs. Hellas vroeg vaak om teruggave (tegen betaling), maar het Britse Museum vond het beter, dat alles maar daar bleef: „historische rechten......"

Onder de druk der tijden zijn er nu in het Parlement stemmen opgegaan om na de oorlog de kunstschatten aan Hellas terug te geven.

GEMIDDELDE LEEFTIJDSGRENS.

Statistieken in de Verenigde Staten openbaarden, dat de gemiddelde leeftijdsgrens der mensen de laatste tien jaar is opgelopen van 26,4 jaar tot bijna 29 jaar. De doorsnee-leeftijd, waarop de mens sterft, is dus bijna 29.

Momenteel zijn in de Ver. Staten 35% meer mensen boven de 65 dan 10 jaar terug.

CURACAO.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Bevordering: Mej. I. M. Muskus, schrijfster bureau Burgerlijke Stand alhier, tot klerk; H. C. T. Gruning, schrijver, kantoor Koloniaal Ontvanger alhier, tot klerk; J. E. Elonora, schrijver hoofdbureau politie alhier, tot klerk; P. A. Lenderbor, tijd. schrijver bureau Burgerlijke Stand alhier, tot tijd. klerk; H. de Windt, tijd. schrijver Postkantoor alhier, tot tijd. klerk; Mej. A. Gratia, tijd. schrijfster kantoor Directeur Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken alhier, tot tijd. klerk; A. C. A. Fijnje, tijd. schrijver kantoor Landsradio- en Telefoondienst alhier, tot tijd. klerk; A. L. Hollander, tijd. schrijver Bevolkingsbureau alhier, tot tijd. klerk; E. A. Dovale, tijd. schrijver bureau Openbare Gezondheidsdienst alhier, tot tijd. klerk; A. S. Servage, tijd schrijver bureau Ontvanger Invoerrechten en Accijnzen alhier, tot klerk; Mej. G. K. L. Gibbs, tijd. schrijfster bureau Gezaghebber Aruba, tot tijd. klerk; B. P. Römer, tijd. schrijver Bevolkingsbureau alhier, tot tijd. klerk; Mej. G. C. Debrot, tijd. schrijfster Inspectie Onderwijs alhier, tot tijd. klerk; Mej. A. M. de Windt, tijd. schrijfster Curaçaose Bank alhier, tot klerk; Mej. L. M. Sprockel, tijd. schrijfster bureau Burgerlijke Stand alhier, tot tijd. klerk; L. C. Mercera, tijd. schrijver Postkantoor alhier, tot tijd. klerk; E. van Breet, tijd. schrijver Inspectie Belastingen, alhier, tot tijd. klerk; P. Nicasia, tijd. schrijver Directie Pensioenfondsen alhier, tot tijd. klerk.

Overplaatsing: Mej. O. Gonzales, gouvernements-vroedvrouw 4e district, Aruba naar Oranjestad.

Werkzaamstelling: V. J. E. Kuwas, kantoor Districtmeester 2e district alhier; C. E. Gibson, telegrambesteller Landsradiodienst Curaçao.

Eervol ontslag aan: A. M. Jong, tijd. schrijver Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken; op zijn verzoek; Mej. A. G. van Putten, tijd. schrijfster Parket Procureur-Generaal; op haar verzoek.

Eervol ontheven: W. W. de la Fuente, functiën waarnemend Gezaghebber, lid Voogdijraad, waarnemend Hoofd Politie en waarnemend dd. ambtenaar Openbaar Ministerie Saba.

Tijdelijke benoeming: H. C. Tjon Sie Fat tot waarnemend Ondergezaghebber, Lid Voogdijraad, waarnemend Hoofd Politie en waarnemend dd. ambtenaar Openbaar Ministerie Saba.

WAT MOET ERIN?

Grote Oranje-vuilnisemmer. Dat is het wat bezoekers van Regeringspersdienst, Kleuterschool, Regeling Rechtsverkeer en Onderwijs-inspectie zien. Een mooie bus is het, een frisse kleur en in de deksel een opening. „V.O.C." staat op de deksel, alsof ieder maar weten moet, wat dat betekent. En „Help ons winnen" staat er ook al op, en ieder zal het roerend daarmee eens zijn, ook al heeft hij geen flauwe notie wat er in die vuilnispot gegooid moet worden. Dat is Curaçao waar iedereen alles weet.

BLOEDGEVERS GEVRAAGD.

Curaçao heeft behoefte aan een bloedtransfusiedienst.

Een werk van barmhartigheid voor allen en door allen. Met zijn bloed altijd klaar staan om een mensenleven te redden, is het doel van de bloedtransfusiedienst.

Het Nederlandse Rode Kruis, afdeling Curaçao is doende een organisatie in het leven te roepen, om dit werk van barmhartigheid zo effectief mogelijk te doen werken. Om tot een goede organisatie te komen, heeft zij de medewerking nodig van allen. Zowel van degenen, die zich als bloedgevers zullen beschikbaar stellen, als van hen, die als werkgevers of als chefs van deze vrijwilligers hun welwillendheid kunnen tonen.

Binnenkort zullen vrijwilligers in de bladen opgeroepen worden om bij voorkomende gelegenheden hun bloed beschikbaar te stellen. Wij raden iedereen allerdringendst aan de nodige aandacht aan dit liefdewerk te wijden en zich, indien mogelijk, op te geven om met zijn bloed medemensen het leven te redden.

Reeds nu kunt u inlichtingen inwinnen bij het Nederlandse Rode Kruis, afdeling Curaçao en in het bizonder bij de tweede Secretaresse, Mevrouw A. E. Vrijburg-Suthoff (tel. 2010).

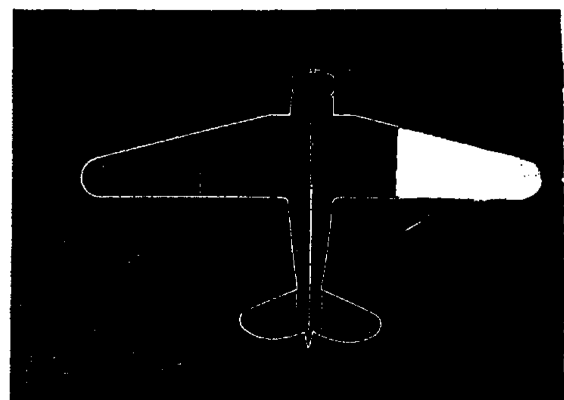
JOODSE STUDIECLUB OPGERICHT.

Onlangs is een Joodse studieclub „Or Chadasj" (= nieuw licht) opgericht ter bestudering speciaal van Joodse vraagstukken. Het initiatief hiertoe ging uit van Mr. Eduard Elias. In het voorlopig bestuur zitten voorts Jos. A. Capriles, A. Namias de Crasto, B. Levisson en Jessy Jessurun, terwijl voorts besloten werd enige niet ter vergadering aanwezige heren uit te nodigen in dit voorlopig bestuur zitting te nemen.

Men zal bestuderen de Hebreeuwse taal, Joodse gebeden, e.d., alles o.l.v. den Weleerwaarden Heer Rabbijn Is. Jessurun Cardozo.

PRINS BERNHARD COMITÉ CURAÇAO

tot inzameling van gelden voor het Prins Bernhard Fonds.

Bijna zeven vakjes zijn wit. Er is thans ƒ 41.185,25 bijeen. Hier is een overzicht:

In September	ƒ 3.332,62
In October	ƒ 4.428,22
In November	ƒ 8.266,90
In December	ƒ 9.095,35
In Januari	ƒ 10.115,52

Zal het bedrag over Februari thans de ƒ 11.000,— passeren?

Het Prins Bernhard Comité vraagt ieders aandacht en...... geld. En nog steeds zijn er lauwen, die niet bijdragen. Anderen geven het goede voorbeeld en staan 5 à 10% van hun salaris af. Stort uw bijdragen bij de plaatselijke banken.

„SANTA ROSA" WEER TE LAAT.

Naar wij vernemen, komt het ss. „Santa Rosa" in plaats van heden weder op Donderdag. Weder een dag te laat.

REFUGEE WERD DIRECTEUR VAN „DE BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN".

De neutrale courant, „De Beurs- en Nieuwsberichten", zal voortaan door een N.V. worden beheerd, aldus werd bericht. De eigenaar, de Heer J. Nijman, heeft zich teruggetrokken en zal over ongeveer 2 maanden voor een langdurig verblijf naar de Verenigde Staten vertrekken. Tot directeur van de N.V. werd benoemd, de Heer L. W. de Wit, sinds November 1940 op Curaçao woonachtig. De Heer de Wit was directeur van een fabriek van plantaardige oliën in Compiègne (waar de vrêdeskoets stond), moest vluchten, zat 2 maanden in Lissabon te wachten tot hij verlof kreeg de grens van het Gebiedsdeel Curaçao te overschrijden, hetgeen hem gelukte, samen met Mevrouw de Wit, 4 kinderen, hun auto en een kampeerwagen, alles op een tanker.

De nieuwe Directeur is druk doende zich in te werken, — in de gecompliceerde Curaçaose maatschappij geen kleinigheid. De Redactie van de „Amigoe di Curaçao" complimenteert de Directie van de „De Beurs- en Nieuwsberichten" van harte en hoopt, dat de wederzijdse samenwerking in de Curaçaose pers steeds moge wassen.

„DE ERFGENAMEN VAN RABOURDIN".

Mevrouw Vaussards handen beheersten het toneel.

Toneelvoorstellingen behoren tot de zeldzaamheden op dit Eiland. En als ze plaats vinden, wordt het gedaan door amateurs. Maar bij de toneelvoorstelling in Asiento gisteravond ging het spel het amateurisme ver en ver te boven.

Mevrouw Vaussard, die met haar handjes het gehele toneel beheerste, zou in een beroepsgezelschap een uitnemend figuur maken. En Rabourdin zelf (M. C. J. Carrière) hield met zijn beheerste mimiek het publiek in zijn macht. Hij speelt ook uitnemend, wanneer hij als een verliefde grijsaard lonkt naar zijn pendule, zoals kromme Chapuzot (G. M. van Doornen) lonkte naar de lege, maar vol gewaande, brandkast, die zo „mollig en mals" aanvoelt. Deze drie personen waren zeker de sterkste figuren van de avond, al was de tegenspeelster van Mevrouw Vaussard, Mevrouw Fiquet (B. Erkelens-Fresco) ook boeiend en vooral charmant. Charlotte (A. H. G. Broekde Fremery, echtgenote van Souffleur, die zelf een warme, maar dankbare taak had), speelde a.h.w. een symbolische rol daar tussen door, was vooral tegen het einde ook sterk in haar spel, als zij minnekoosde met den vlotten Dominique (R. Boon). Andere spelers, die de aandacht trokken, waren o.a. de dokter (W. J. Stok), de stille maar gewiekste Isaac (R. F. Kutsch Lojenga), Eugénie (E. van Tongerloo-Van Dorp), die soms wat al te stil speelde, maar toch weer heel aardige momenten kon hebben met haar vrijer Ledoux (A. M. de Mol).

De toerusting was wel verzorgd. De costuums waren af, aan Mevr. M. C. Eerligh-Onvlee en Mej. Margot komt hiervoor de lof toe. Maar ook de décors waren goed. Kleine détails waren zelfs heel verzorgd, zo bijv. het Franse stokbrood en de gebloemde sier-po met krullend oor onder het praalbed van Rabourdin in het tweede bedrijf.

Een woord van bizondere hulde aan Mevrouw Vaussard, wier aristocratische gratie en distance samen met haar uiterst beheerst spel een genot verschaften, dat de toneelminnaar op Curaçao slechts zelden smaken mag.

De gehele zaal was gevuld; ook de Heren Noorduyn en Oppenheim waren aanwezig, voorts de Afdelingschefs en de Isla-bevolking in haar wijdste geledingen. Na afloop bracht de Heer Mali, bestuurslid van de Asiento, namens de club dank aan de spelers, de dames kregen bloemen.

Aanstaande Zaterdag speelt het stuk weer voor de Isla-mensen, en dan Dinsdag 18 Febr. in Roxy voor het „gewone stadspubliek". De baten komen aan het Prins Bernhardfonds ten goede, m.a.w. alle bezoekers helpen mee de Nazies in te maken. Daarom kan men zo hartelijk lachen op die avonden. Het is immers een dubbele pret: de Zola-klucht en de klucht van Adolf, die zich Heer der wereld waant.

„TIME" SCHRIJFT OVER „CHURCH MILITANT" IN NEEDRLAND.

Foto's Koningin, Colijn, Loudon.

In „Time" van 10 Febr., die morgen met de Santa-boot op dit Eiland zal aankomen, zijn twee volle pagina's aan Nederland gewijd. Onder „Church Militant" staat een pagina over de weerstand, die R.K. en Prot. Kerken in Nederland aan de Nazies bieden. Het artikel spreekt in vriendelijke woorden over ons land, publiceert een foto van Dr. Hendrik Colijn, en staat stil bij de protesten van de r.k. geestelijkheid in het aangezicht van den vijand en bij de proclamaties, waarmede de stoer-Nederlandse Calvinisten het Nazisme veroordeelden. Het artikel citeert Slotemaker de Bruïne, Colijn en Eijkman.

Een andere volle pagina is gewijd aan de zaak van de Chase National Bank versus de Nederlandse Regering. Hierbij zijn foto's afgedrukt van Hare Majesteit, Gezant Loudon. „Het zal nog wel lang duren, vóór deze zaak voor den rechter komt", concludeert het artikel.

WIJ ONTVINGEN

„VIJF DAGEN"-VERTALING EN PRINS BERNHARD ZEGELS.

In Argentinië is een actieve Nederlandse kolonie. Ze geven een eigen weekblad uit van 24 pagina's: „Nederland" (adres: Hr. Chr. v. Balen Jr., 25 de Mayo 81, Buenos Aires). Verder zegels van het Prins Bernhard Fonds (20 stuks voor $ 0,50 — ook op Curaçao zijn mooie zegels verkrijgbaar, 4 voor een kwartje, waarom gebruikt men die toch niet meer? — vertaalde boeken, „De Vijf tragische dagen in Nederland" ($ 1,—), en „Paracaidistas sobre Holanda" ($ 0,40), bovendien mo-lentjes voor $ 5,—. Vertaling van „Vijf dagen" is zeer goed, wij bevelen bestellingen van harte aan.

Uit het ontvangen Jan.nr. blijkt voorts, dat enorme geldbedragen worden gecollecteerd, dat kleren en schoenen worden ingezameld, dat een breicomité zijn vervaardigde sweaters, dassen etc., tentoonstelde en $ 70,— aan vrijwillige entrees incasseerde.

Hou en Trou", Febr. 1941. Het eerste stuk over de Westminster Abbey is zeer interessant. Minder bekend is — dit als een kleine aanvulling op het verhaal —, dat de Westminster Abby, hart van Engelands traditie-minnend Christendom, aan St. Petrus toegewijd en in gemeenschap met Rome of niet, de Pausevlag flant wapperen op de feestdagen van St. Petrus van de toren der Abdij. En natuurlijk de oude, de historische, de traditionele Pausvlag, niet de nieuwe, die traditie-brekend Rome in de 20e eeuw opeens ging invoeren. Een toekomstbeeld is het in Londens hart, zetel van den katholieken St. Edward den Belijder, de oude Pausvlag te zien waaien boven de kerk, waar de H. Eucharistie helaas niet meer in gemeenschap met de Stoel van St. Petrus gevierd wordt, maar waar aller mensen verlangen is: terug naar Rome. Er zijn vele niet-katholieke kerken, waar het beeld der Madonna — als bij de Abdij —, de ereplaats inneemt, maar er zullen wel heel weinig niet-katholieke kerken zijn, die de Pausvlag nog hijsen na 3 eeuwen scheiding.

Overigens heeft Hou en Trou', het 't-en-'n-blad, een goeden reporter, want daar bij het St. Thomascollege schijnt het niet pluis te zijn. Daar rijden de mensen op stokpaarden in een rondje, dol omdat Omroeper Bart beweert, dat taal niets met spelling te maken heeft, en dat naamvallen dode dingen zijn. Het blijkt uit het verslag, dat de ruiter van het stokpaard Koos heet en het moet ons van het hart, dat het ons voorkomt, dat Koos toch niet zo ver mis rende op zijn stokpaard, want het onzijdig lidwoord in het moderne Nederlands is het. Zegt men, dat men in het middelnederlands wel 't vond, dan zou men ook kunnen argumenteren, dat ick de juiste spelling is, en bij Huygens komt ook voor ick schenckte (ik schenk het je). Dus dan alles maar aan elkaar vast. Apostropheert men, dan is dat terwille van de uitspraak, bijv. in gebonden taal, i.pl.v. van het (twee lettergrepen), van 't (één lettergreep). In vroeger jaren schreef men in zulke gevallen, ook wel t', nl. als het lidwoord niet met het voorafgaand, maar met het volgend woord verbonden moest worden: t'oock.

Volgens de huidige regeling wordt het lidwoord geschreven het, en uitgesproken et (stomme e), behalve wanneer het de klemtoon heeft. Maar na woorden uitgaande op een t of d, kàn het lidwoord niet geapostropheerd worden, tenzij het verbonden kan worden met het volgende woord.

Zoals trouwens „Hou en Trou" (die w moesten we ook maar weglaten, waarom niet?) terecht schrijft: „aan d'onafhankelijkheid", „'t Is plicht". Doch niemand zal willen beweren, dat men 3 regels hogerop in „met 't Wilhelmus" niet duidelijk uitspreekt: mettetwilhelmus. Dus òf het historische et, òf het moderne het, maar 't alleen in bepaalde gevallen van hogere stijl.

Van z'n, 'n etc., geldt hetzelfde — alles nog afgezien van het inlelijke, al die geapostropheerde woorden.

Wat tenslotte de spelling van bizonder betreft, ook in de „Amigoe" spellen wij bizonder, nazie etc., omdat volgens de huidige taalregels in open lettergrepen de ie-klank door ie wordt voorgesteld. En er moet nu eenmaal regel en discipline zijn, anders kon men evengoed besonder schrijven, want dat komt in het middelnederlands evenveel voor. Of schrijf met ij, zoals het in Vlaanderen nog wel gezegd wordt ook.

Verwijt Omroeper Bart aan Koos eerbied voor het oude, dan moet de „Amigoe" toch zeggen, dat Koos hier modern is, want in een woordenboek, kort na de invoer van de nieuwe spelling op de markt gebracht, wordt betoogd, dat òf bezonder òf biezonder alleen juist is, terwijl later de dichter, Klaas Heeroma, neerlandicus van beroep, gepromoveerd op middelnederlands en schrijver van „Niet zoo, maar zo", ook al die mening was toegedaan. Als Omroeper Bart bizonder — dus een van de antieke vormen — schrijft, dan heeft ieder ander ook het recht willekeurig te gaan schrijven: ick, swaert, ghedreven, Coninck etc.

Waar gaan we heen, als ieder zelf zijn spelling maakt, en we iets te slikken krijgen als „met de Bisschop" — een bisschop is toch zeker wel een mannelijk wezen? Waar gaan we heen, als iemand — zuiver individualistisch-dictatoriaal — zegt: ik hoor die n niet, dus schrijf haar ook niet. Waarom dan maar niet geschreven à la: indeerste plaats voegtonschehoorzaamheit aanderegels.

Op 10 Februari jl. ontvingen wij een kalender van Mensings Heinekens nationale bier. De kalender bleek inderdaad nog van 1941 te zijn.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

9 Februari:

Genua werd door de Engelse vloot zwaar gebombardeerd met 300 ton granaten. 72 personen werden gedood, en 224 gewond.

Pisa en enkele olieraffinaderijen werden van uit de lucht gebombardeerd.

In Duitsland werd Mannheim aangevallen.

Flandin nam zijn ontslag als Minister van Buitenlandse Zaken.

In Engeland werden de Midlands gebombardeerd.

In Noord Afrika hebben de Engelsen reeds 1/3 afgelegd van de weg Benghazi — Tripoli.

In een rede noemde Churchill Mussolini en Laval Quislings; hij zeide, dat Engeland geen Amerikaanse soldaten nodig had, wel materiaal; en dat, in Bulgarije reeds Duitse troepen zouden zijn.

10 Februari:

Boven Londen was het kalm en de andere aanvallen boven Engeland waren van weinig betekenis.

Gebruikmakend van het mooie weer, bombardeerde de R.A.F. de invasiehavens, alsmede Rotterdam en Vlissingen en plaatsen in Noord West Duitsland.

De Duitsers bombardeerden Reikjavik op IJsland en Engelse schepen aan de Portugese kust.

De Russische gezant in Bulgarije deelde mede, dat Rusland niets zou doen, wanneer Duitsers door Bulgarije Hellas zou aanvallen.

Engeland verbrak de diplomatieke betrekkingen met Roemenië.

11 Februari:

Engeland deelde mede, dat de 1e week van Februari een verlies had opgeleverd van 15 schepen met 56.000 ton.

Met het slechte weer waren de aanvallen op Engeland van weinig betekenis.

Hannover werd 6 uren gebombardeerd; verder Rotterdam, Boulogne, Calais en Duinkerken.

De Duitsers beweren, dat Engeland 33 vliegtuigen verloor tegen 2 Duitsers.

Pétain zal Donderdag een onderhoud hebben met Franco, na diens terugkeer van Mussolini.

OVERSLAAN VOLKSTELLING SPAART $ 2.000.000 IN CANADA.

In Canada moest dit jaar een volkstelling gehouden worden. Men slaat die over, dat spaart $ 2.000.000. Bovendien blijven de 16.000 tellers ter beschikking voor andere functies. Bij de laatste volkstelling (1931) had Canada ruim tien millioen inwoners, waarvan ongeveer de helft van Engelse afkomst (Engels, Schots, Iers), ongeveer een kwart van Franse afkomst, en verder van andere nationaliteiten; uit Nederland 1,44%.

Ongeveer 40% der bevolking is r.k.

KEIZERIN QUIZZERO MENEN VERTROK NAAR ABESSINIË.

De gemalin van keizer Haile Selassie, Hare Vrolijke en Allerrechtvaardigste Majesteit Quizzero Menen, verliet onlangs Londen om zich bij haar echtgenoot te voegen. Zij wordt vergezeld door haar dochters, de prinsessen Tsahai en Tenogne. De keizerin had de kroonjuwelen bij zich voor de eventuele spoedige triomphale intocht in Addis Abeba, de hoofdstad van het Abessijnse rijk.

KERKSCHUILKELDER OPENT NIEUW IDEE VAN CHRISTELIJKE KUNST.

„In het Vaticaan staat tentoongesteld een model van een combinatie Kerk-schuilkelder, uit cement gemaakt met V-vormig dak, in camouflagekleuren, volledig met altaar, banken en eerste-hulp-materiaal. Droge commentaar van pauselijke courant „Osservatore Romano": Een onverwachte ontwikkeling in de geschiedenis der christelijke kunst" (Time).

DE KANSEN.

Churchill heeft de laatste tijd nadruk gelegd op belang van leger in de strijd. Engeland heeft 4.000.000 man onder wapenen (waarvan ½ „Home Guard", semi-militair-burgers).

Volgens Britse schattingen heeft Hitler 4.400.000 man, langer getraind en beter materiaal. Maar de Britten hebben meer „pit".

„GYMNASTIEK"-ONDERWIJS IN NEDERLAND.

Er mogen geen lagere scholen meer worden gebouwd.

Het Alg. Handelsblad schrijft, dat volgens besluit van den Secretaris Generaal van Onderwijs geen scholen meer mogen worden gebouwd tot 1 Jan. 1942, gymnastiek-lokalen uitgezonderd. De rest van het artikel behandelt de achterstand in lichamelijke opvoeding in Nederland, in vergelijking met Duitsland. Met 1 Jan. jl. is „gymnastiek" verplicht geworden op alle lagere scholen: 500.000 kinderen hadden er nog nooit aan gedaan.

SCHOKLAND ONTVOLKT.

De vuurtorenwachters — laatste bewoners van het in 1860 op last der Regering ontvolkte Zuiderzee-eiland, zullen, op 1 Maart a.s. vertrekken. De vuurtoren is al weg. Het eiland wordt deel van de N.O.-Polder. Misschien zal het vervallen dorpje Ens, welks kerk nog intact is, weer gaan herleven.

RHENEN WORT HERBOUWD.

Platgeschoten Rhenen wordt herbouwd met rechte straten (minimum breedte 17m.) vierkante pleinen etc Heel practisch, maar erg prozaïsch Ir. J. A. Ringers leidt de zaak.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
van Zondag 9 Februari 1941.

Volharding 1 — Jong Holland 1 3—3.
S.U.B.T. 2 — K.S.L.I. 2 3—1.
Scherpenheuvel 3 — Hercules 3 13—1.

COMPETITIE STAND 1941.

A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Transvaal 1	3	3	0	0	8	3	6	2.—
Volharding 1	4	3	1	0	12	5	7	1.75
Jong Holland 1	3	2	1	0	7	5	5	1.66
S.U.B.T. 1	3	1	1	1	6	6	3	1.—
K.S.L.I. 1	4	1	1	2	7	7	3	0.75
Scherpenheuvel 1	3	1	0	2	3	7	2	0.66
Hercules 1	3	0	0	3	3	9	0	0.00
Jong Curaçao	3	0	0	3	1	5	0	0.00

Res.A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Scherpenheuvel 2	3	3	0	0	12	4	6	2.—
S.U.B.T. 2	2	1	0	1	3	3	2	1.—
Volharding 2	2	1	0	1	4	3	2	1.—
Jong Curaçao 2	3	1	1	1	5	8	3	1.—
K.S.L.I. 2	3	1	0	2	5	9	2	0.66
Hercules 2	3	1	0	2	5	5	2	0.66
Jong Holland 2	2	0	1	1	0	2	1	0.50

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
R.C.C.	1	1	0	0	10	3	2	2.—
Willemstad	2	1	0	1	8	10	2	1.—
Arsenal	2	1	0	1	3	7	2	1.—
D.T.S.	1	0	0	1	2	3	0	0.—

C-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Curaçao 3	1	1	0	0	3	1	2	2.—
Scherpenheuvel 3	2	1	1	0	13	1	3	1.50
S.U.B.T. 3	1	0	1	0	0	0	1	1.—
Hercules 3	2	0	0	2	2	16	0	0.00
Volharding 3	0	0	0	0	0	0	0	0.00

Juniores	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten voor	doelpunten tegen	punten	gem.
Jong Holland	1	1	0	0	5	1	2	2.—
Scherpenheuvel	1	1	0	0	3	1	2	2.—
S.U.B.T.	1	0	0	1	1	3	0	0.00
Jong Curaçao	1	0	0	1	1	5	0	0.00
Hercules	0	0	0	0	0	0	0	0.00

HET BESTUUR.

BUITENLAND

DE JODEN IN BELGIË.

Bijna de gehele joodse bevolking van Vlaanderen (± 40.000) in het biezonder van Antwerpen, is overgebracht naar concentratiekampen te Hasselt. De maatregel schijnt hoofdzakelijk genomen om de joden weg te halen uit streken waar de Vlaamse beweging het sterkst gepropageerd wordt.

AARTSHERTOG OTTO WIL KATHOLIEKE REFUGEES NAAR SANTO DOMINGO HEBBEN.

Aartshertog Otto, hoofd van het Habsburgse Huis en troonpretendent van Oostenrijk-Hongarije, hield besprekingen met generaal Rafael L. Trujillo, de vroegere president van Santo Domingo, over de toelating van een groot aantal Europese katholieken in Santo Domingo. De plannen zullen nog nader bestudeerd worden.

RUINES IN LONDEN WORDEN BESTOLEN.

Dieven en kwajongens maken flink gebruik van de gelegenheid om gebombardeerde huizen, kerken, instellingen etc., te gaan uitroven. Vooral zilveren borden, lepels, vorken e.d., in groot getal aanwezig in de ouderwetse Victoriaanse behuizingen, verdwijnen. Op deze soort diefstal staat de doodstraf, doch tot heden werd die niet toegepast. Maar groepen uit de bevolking willen de doodstraf zien toegepast om een eind aan deze roverij te maken. Dat deed men in Spanje ook.

EEN GEVANGENKAMP IN FRANKRIJK.

Het gevangenkamp te Gurs nabij de Pyreneeën herbergt een groep van 14.000 mensen, die in een wanhopige toestand leven en slechts verlangen te sterven. De mannen zijn lusteloos, stellen nergens belang meer in en weigeren heel dikwijls voedsel tot zich te nemen. De vrouwen en kinderen zijn dikwijls niet beter.

Vijftig doktoren zijn gedurig in de weer om in deze physieke en psychische chaos enige orde te brengen. De middelen zijn niet toereikend en ondeugdelijk. Geen medicijnen, voedselgebrek en ongezonde toestanden maken vôortdurend slachtoffers onder deze geestelijk en lichamelijk uitgeputte menigte. Gemiddeld sterven er 15 tot 25 personen per dag. Men heeft een oude loods moeten slopen om hout te krijgen voor doodkisten.

Onder de gevangenen bevinden zich krankzinnigen, lijders aan vallende ziekte en vele andere ziekten meer. Er zijn 500 kinderen en 1200 personen, die ouder zijn dan 70 jaar. De dokters maken zich zeer bezorgd over de verspreiding van huidziekten, te meer daar huidziekten een gevaarlijke rol spelen in het verspreiden van typhus.

Het wemelt in de buurt van de kampen van ratten, die men slechts zeer onvoldoende bestrijden kan. De kampen te Gurs zijn een gevaar vóor de hele streek. De kampen waren oorspronkelijk omgeven met prikkeldraadversperring en daarbinnen mochten de gevangenen hun wandelingen maken. Door sneeuw, regen en slordig onderhoud is alles modder geworden en zijn de versperringen omgevallen, met het gevolg, dat de wandelingen zijn afgeschaft, om besmettingsgevaar te voorkomen.

Er zijn geen glasramen in de barakken, alleen houten luiken, die met regen en koud weer gesloten moeten blijven. Er is geen electrisch licht. Er is geen ruimte voor de vrouwen om te werken en voor de kinderen om te spelen. Het is onmogelijk de barakken te verwarmen en vooral de ouden van dagen lijden vreselijk van de koude.

DE DUITSE LUCHTVAART.

5.200.000 kilometer vlogen de vliegtuigen van de Duitse Lufthansa in 1940. Ze vervoerden 95.000 passagiers, 440 ton bagage en 900 ton vrachtgoed. De post bedroeg slechts 1000 ton. Veel minder dan andere jaren, omdat de nachtvluchten opgeheven zijn. Steeds groter vliegtuigen worden in gebruik genomen.

DE BUIKRIEM DER ITALIANEN STRAKKER AANGEHAALD.

Een hele serie nieuwe bepalingen betreffende de distributie is ingevoerd in Italië. Mensen krijgen slechts 4½ pond macaroni, rijst of meel per persoon en per maand.

De olie is vrijwel op. 13½ gallon per maand voor een auto van 10 à 15 p.k. Bovendien mag men niet rijden met auto's om privé redenen.

KNUT HAMSUN PRIJST DUITSLAND.

Knut Hamsun, de bekende Noorse schrijver, wekte in een interview de Noren op met de Duitsers samen te werken en zich aan te passen. Het officiële Sovjet-agentschap „Tass" maakte dit bekend en de „Pravda", het orgaan van de Russische communistische partij, noemt Hamsun „een kindse vent en een rotte appel".

DE NOREN HOUDEN NIET VAN DE DUITSE RADIO.

Vlak voordat een uitzending in de Duitse taal begon, werden in Oslo alle electrische kabels doorgesneden. Het gevolg was, dat gedurende verscheidene uren het gehele electrische verkeer en het licht in Oslo en de provincie Oestland stil lagen. Het gebeurde op een Zondag om de werklieden niet te duperen.

Stavanger werd beboet met 50.000 kronen wegens gepleegde sabotage en de bevolking mag zich na het invallen der duisternis niet op de straat begeven.

MYRON TAYLOR VERLAAT HOSPITAAL.

De voormalige persoonlijke gezant van President Roosevelt bij Pius XII, Myron C. Taylor, die lang ziek was, heeft het hospitaal verlaten. Hij vertrok met mevrouw Taylor naar Florida om te gaan zonnen.

CARDINAAL HINSLEY ZIET DAGERAAD LICHTEN.

„Het donkerste uur is voorbij, ik zie de dageraad lichten", zei Arthur Cardinaal Hinsley over de radio in een rede tot het Franse volk alom. „Mijn oprecht gebed is, dat de roemvolle erfenis van het Franse geloof en de Franse cultuur bewaard blijven voor de wereld...... God zegene het land van Jeanne d'Arc."

163 AALMOEZENIERS.

In Januari telde het U.S.A.-leger 163 r.k. aalmoezeniers.

Bekwaamheidskiesrecht.

Laatste zitting der Commissies van onderzoek voor Bekwaamheidskiesrecht op Vrijdag 21 Februari 1941

te Dokterstuin:	Kantoor Districtmeester	van 4 — 7 nam.
„ Rust:	„ „	„ 4 — 7 „
„ Montagne:	Bijzondere school	„ 4 — 7 „
„ Willemstad:	Inspectie Onderwijs	„ 7 — 10 „

3—2

U.S.A. PRODUCEERT 800 VLIEGTUIGEN PER MAAND.

In December 1940 zijn 799 gevechtsvliegtuigen geproduceerd in de Verenigde Staten, een record-aantal, dat volgens John D. Biggers, productieleider, nog tot 900 zal worden opgevoerd. Willem S. Knudsen, directeur van de Production Management der V.S. had slechts 700 voorspeld. Daar gáán de Nazies......

PAUS HELPT PERSOONLIJK BIJ OPSPOREN VAN ZOEKGERAAKTE MENSEN.

Ongeveer 1000 aanvragen stromen op de Staatssecretarie van het Vaticaan per dag binnen. Wij meldden reeds eerder de oprichting van speciale research-afdelingen in het Vaticaan om door oorlog of vlucht zoekgeraakte mensen op te sporen en bemiddeling te verlenen. De brievenstroom wordt met de dag groter. Het Vaticaan is nog maar een van de weinige neutrale Staten in Europa. In de Hof van Sint Damasus (aan Rome-pelgrims wel bekend, men moet daar dwars oversteken om bij den Paus op audiëntie te gaan) zijn zelfs bureaux ingericht. De Paus heeft zich zelf aan het hoofd van deze instelling geplaatst **en neemt elke dag zelf een stapel brieven voor zijn rekening.** Pius XII begon deze hulpactie in December 1939, daartoe in staat gesteld door giften uit de Verenigde Staten.

VER. STATEN HOUDEN NIET VAN NAZIEVLAGGEN.

Fritz Wiedemann, berucht spion en beschermd door consulaire onaantastbaarheid, in Francisco had de Nazievlag van zijn bureau uitgestoken. Vijf jongelui kwamen uit de woedende massa naar voren, beklommen het huis en rukten het tergende ding neer. Harold James Sturtevant, 22 jr., brandweerman, was het. Een consulaats-beambte begon vanuit het raam aan de andere kant van de vlag te rukken, maar Sturtevant won het, gescheurd en gehavend wapperden de flarren naar beneden. Het publiek was content, de politie moest officiëel een proces verbaal geven en Spion Wiedemann (al berucht geworden door Spionne-Prinses Hohenlohe, enkele weken terug) telefoneerde naar Washington.

Latere kranten meldden, dat de stemming zodanig is geworden, dat het gehele consulaat ontruimd werd en Wiedemann naar een ander huis moest zoeken. Zo woedend was het publiek.

LORD HALIFAX WIL KERKHERENIGING.

De nieuwe Britse gezant in Washington, Lord Halifax, is een zoon van den groten Lord Halifax, die beroemd is geworden door zijn vriendschap met Cardinaal Mercier. Vader Halifax nam het initiatief tot de beroemde besprekingen van Mechelen tussen de R.K. en de Angl. Kerk. De katholieke zuurdesem is in de Angl. Kerk nooit verloren gegaan de dissidentie ten spijt. De besprekingen hadden de prachtigste resultaten en de Cardinaal gaf uit tevredenheid zijn cardinaalsring aan Vader Halifax. Na de dood van Vader Halifax werd de ring als sieraad in de miskelk van een Anglicaanse parochie gesmeed. Zoon Halifax deelt alle ideeën van zijn vader: géén geven en nemen, maar ernstige pogingen van wederzijdse toenadering. Zoon Halifax veronderstelt, dat alle logeergasten op zijn buiten, elke morgen de kerk van hun eigen gezindte bezoeken. Evenals zijn vader, viert deze Anglicaanse christen elke morgen de H. Eucharistie volgens de ritus zijner kerk mede. En het dagprogramma is zo ingericht, dat alle huisgenoten, gasten en personeel, dat ook kunnen doen — zelfs als ze tot andere kerken behoren.

Dat is de type mens, dat Engeland als ambassadeurs de wereld rondstuurt — twee Christentronen staan in West Europa stevig overeind: die van St. Petrus in Rome, en die van St. Eduard in Engeland — de laatste momenteel nog door een niet-katholiek bezet.

De maand Februari is voor de verkiezingen even belangrijk als de maand November.

FEUILLETON

MOORD IN BLOKSCHRIFT.

57)

Zijn opmerking dreef mij, die hen allen rustig moest houden tot A.A.'s terugkomst, lelijk in het nauw. Ik wist niet, hoe deze, hetzij uit boosaardigheid, hetzij uit ondragelijke onzekerheid, ons allen in het gelaat geworpen opmerking te moeten ontzenuwen en hoewel ik uiterlijk mijn kalmte trachtte te bewaren, was ik in mijn hart dankbaar, toen John mijn tot hem gerichte vraag beantwoordde: „De chauffeur is naar buiten gegaan. Om een sigaret te roken, naar hij zei, mijnheer."

Met de laatste toevoeging bedierf hij meer, dan hij met de afleiding goedmaakte. Ongetwijfeld bedoelde hij alleen zijn onberispelijke nauwkeurigheid voor elk mogelijk verwijt van onjuistheid te vrijwaren, doch het klonk ons allen in de oren, niet eens als een bedekte aantijging, maar bijna als een uitgesproken beschuldiging. John stond niet in voor de waarheid, dat Willem inderdaad slechts naar buiten ging om een sigaret te roken.

„Maar voor de donder", viel de oudste zoon uit. Tot nu toe was hij bewonderenswaardig kalm gebleven. „Als mijnheer Arends denkt nu eindelijk den man te kunnen vinden, die hier gewoonweg een schrikbewind voert, waarom helpen wij hem dan niet inplaats van het gevaar te lopen, dat we hem aanstonds ergens voor dood vinden en daardoor helemaal zonder leiding zitten?"

„Teun, neen", kreet mevrouw. „Gaan jullie nu niet óók weg."

Ik keek steunzoekend John aan en zag, dat deze zijn meesteres, alleen al door zijn onverstoorbaar gezicht tot haar te wenden, waardering betuigde voor haar angstige uitroep. „Ik zeg toch juist", hernam ik, „dat mijn vriend alléén veel meer kans heeft den misdadiger te verrassen, dan wanneer we met ons allen elkaar in de weg lopen?" Hun wanhoop was niet bepaald geschikt om mijn eigen onrust te doen verminderen. Maar al te gaarne zou ik met Teun en John op verkenning zijn uitgegaan. Het rumoer in het salon belette enig geluid van boven te onderscheiden, waardoor het er op leek, alsof er inderdaad buiten ons niemand in huis was, alsof ook A.A. het huis had verlaten en wij geheel op ons zelf moesten rekenen om weerstand te bieden aan den onzichtbaren vijand, die ons wie weet van welke zijde naderde en ons vinden zou in de paniekstemming, die door A.A. zozeer werd gevreesd. „Mijnheer", vervolgde ik tot Teun, „tot dusver hebt u mijn vriend en mij zelf bijgestaan door uw zelfbeheersing. Waarom helpt u thans de onrust, die toch al te groot genoeg is, nog vergroten? Ziet u niet in, dat ieder, die zijn neus buiten de halldeur steekt, zich zelf roekeloos blootstelt aan het gevaar, waarin twee der huisgenoten zijn omgekomen? Uw jongste broer heeft volkomen gelijk; het is beter de naam van den vijand niet te kennen, dan alvorens hem te kunnen verraden zijn derde slachtoffer te worden. Laten wij bovenal kalm blijven, dáármee helpen we mijnheer Arends beter dan met welke andere bijstand ook."

Ik had mij voor alle zekerheid in de buurt van de schuifdeuren, die toegang gaven tot de eetkamer geposteerd. John kon de halldeur bewaken, doch indien een ander door de eetkamer zou willen gaan, hoe kon ik hem dan weerhouden? Nu stond ik daar. We stonden, op de vrouwen na, allen. Van Wieringen boog zich over tot zijn vrouw, de zoons drentelden rusteloos heen en weer, John was van zijn stoel opgerezen, zodra zijn patroon opstond. De voetstappen maakten niet het minste gerucht op de zware vloerbedekking en per saldo mocht ik nog van geluk spreken, dat de anderen hun beklemming trachtten te verbreken door het murmureren, want anders zou dit geluidloos door elkaar lopen hebben doen denken aan een zaal in een gekkenhuis, waar de krankzinnigen soms rondkuieren, geheel verloren in hun eigen gepeinzen. De dienstmeisjes zaten schuchter in de hoek tussen zijraam en suitedeuren, mevrouw eenzaam in de door stoelen en twee banken gevormde kring. John stond bij de halldeur, doch zodanig, dat, indien deze van buiten af geopend zou zijn geworden, hij er achter bleef. Dit klopte niet geheel met zijn bekende dienstvaardigheid en dus beschouwde ik het als een teken van vrees voor wat er bij die deur eensklaps zou kunnen gebeuren. Nu zwegen we een korte poos, dan weer was er plotseling het luidruchtig geroep van allen door elkaar heen, met raadgevingen, met verwensingen aan het adres van den geheimzinnigen vijand, met critiek op A.A., met uitbarstingen van dapperheid en noodgeschrei van niet meer te dulden angst. In de korte perioden van stilte spitste ik mijn oren om elk gerucht van buiten te kunnen opvangen. Wanneer de chauffeur werkelijk buiten was, wie kon dan behalve A.A. bóven zijn? Ik verwachtte in de tuin het geluid van voetstappen te horen, doch het bleef er absoluut stil. Ja, we zaten hier geheel afgezonderd, mijlen ver van het naaste dorp, waar, zoals Van Wieringen aan de koffietafel gezegd had, trouwens toch maar twee veldwachters waren. Als het kasteel in deze nacht geheel werd uitgemoord, wanneer zou er dan een haan naar kraaien? Wanneer zou de eerste leverancier na enige vruchteloze pogingen om de bewoners te voorschijn te doen komen, alarm slaan in een hem eensklaps overvallend besef, dat het er hier spookachtig doods uitzag? Maar als iemand vannacht het kasteel wilde uitmoorden, vond hij dan niet zes mannen in het salon op hun hoede, waarvan er zeker drie met revolvers gewapend waren? Van Wieringen kon — Somer had dit te verstaan gegeven — niet schieten; Eddy trof de roos in het donker, doch was Eddy volkomen te vertrouwen? Ik zelf kon met een schietwapen wel overweg, maar wat zou ik vermogen, indien het leven van de negen anderen hier in het salon bedreigd werd en zij mij door hun vertwijfeling beletten handelend op te treden? Indien de chauffeur werkelijk buiten was en er werd niettemin een aanslag gedaan, dan kon die, als het uitgesloten geacht mocht worden, dat een onbekende het huis had weten binnen te dringen, slechts komen van een der negen met mij in het salon aanwezigen huisgenoten, en liep ik dan niet het grote gevaar, mijn aandacht te wijden juist aan dengene, die in het geheel niet gevaarlijk was, aldus den werkelijken misdadiger de gelegenheid biedend, mij in de rug te treffen? Het had er weliswaar iets van, alsof een onzichtbare de beide moorden had gepleegd, doch bijgelovig was ik niet en mijn vriend evenmin. De kalmte van A.A. bij het naar boven gaan, had mij eveneens verzekerd, dat er geen vreemde zich ergens in een der kamers schuil hield, dat hij niet op zoek ging naar iemand, doch naar iets. Indien dit juist was, zou dus de dreiger, die voor daden niet terugschrok, op dit ogenblik bij mij in de kamer zijn, tenzij de chauffeur, de tuinman of diens dochter verdacht konden worden. Terwijl ik trachtte mijn houding en de uitdrukking van mijn gezicht niet te doen veranderen, lette ik op de gezichten der anderen. Op hetzelfde ogenblik echter deed een schot, stellig ergens boven in huis gelost, ons allen verbijsterd staren van den een naar den ander. En nogmaals werd er geschoten, daarna nog eens, met tussenpozen, die een voorstelling wekten, alsof de schutter doodbedaard mikte al vorens af te drukken. Bij het eerste schot sloeg me de schrik om het hart; het tweede bracht mij evenwel weer tot kalmte, als was dit een waarschuwing, die A.A. tót mij richtte.

Wordt vervolgd.